

[Christophersen]

Jeg byder statsministeren velkommen tilbage i vor midte. Vi havde været glade, hvis han også havde været til stede i formiddags. Det kunne måske have overflødiggjort nogle af de kontroverser, der er imellem os, for noget bygger på forståelsesvanskeligheder.

Må jeg om det, statsministeren sagde vedrørende Helsingforskonferencen og mine udtalelser om den, bare slå fast, at jeg har ikke sagt, at Helsingforskonferencen ikke gav resultater. Hvad jeg sagde, var, at opfølgningen i Beograd ikke gav resultater, at det blev en meget skuffende konference, og at der efter den konference i virkeligheden har udviklet sig et køligere klima, og det finder jeg i allerhøjeste grad bekymringsværdigt.

Statsministeren var også inde på spørgsmålet om de fire partiers samarbejde, og i den anledning vil jeg godt sige til statsministeren, at man kan selvfølgelig godt vælge den holdning igen at forsøge at påvise forskelle og måske også bestræbe sig lidt på at latterliggøre partiers samarbejde, men jeg synes ikke, det er nogen særlig klog fremgangsmåde, for regeringen har på en måde brug for et mere forenklet billede, ligesom alle vi andre har det. Jeg mener, det må være noget væsentligt for en mindretalsregering, at den accepterer, at der er en opposition, som på centrale områder forsøger at opnå en fælles indflydelse. Alle ved, at de fire partier ikke er enige om hvad som helst, men lige så klart er det, og det kan ikke bortforklares, at de fire partier på centrale felter har fælles synspunkter, og det er dem, vi gerne vil forsøge at få igennem i så vid udstrækning som muligt. Det må socialdemokratiet acceptere. De fire partier, der er samlet om socialdemokratiet, og som har lidt vekslende størrelse, accepterer vi andre jo også i fællesskab prøver at opnå indflydelse. Derfor er det uklogt af regeringen at spekulere i splittelse. Den skulle i stedet for overveje det tilbud om samarbejde, der også ligger i det.

Så siger statsministeren: ja men de fire partier kan ikke nå noget uden fremskridtspartiet. Jeg kunne spørge tilbage: er det sådan, at socialdemokratiet ikke kan regere uden DKP og uden VS? Selvfølgelig kan socialdemokratiet det. Selv om den socialdemokratiske mindretalsregering er tilvejebragt af disse venstrefløjspartier, søger den socialdemokratiske regering på en række punkter at regere uden om disse partier eller sammen

med andre partier uden alene at være afhængig af sine oprindelige støtter. Selvfølgelig kan de fire partier også formulere en politik og øve en indflydelse uden ensidigt at skulle være bundet til et enkelt andet parti. Dette er også et svar til hr. Niels Helveg Petersen og på en måde også til hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Jeg lyttede med interesse til hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s indlæg både første og anden gang. Jeg lyttede med endnu større interesse til hr. Jørgen Juniors indlæg, og jeg må sige, at jeg fandt en vis uoverensstemmelse mellem de to opfattelser, der dér kom frem. Jeg synes, at hr. Jørgen Juniors indlæg var præget først og fremmest af forståelse for, at fremskridtspartiet selv skaber en række problemer, hvad vi ofte har savnet forståelse for i fremskridtspartiet. Det skal hr. Jørgen Junior ikke have utak for, og jeg håber, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) også lyttede opmærksomt til, hvad hans partifælle sagde.

Lad mig så vende mig til det dagsordensforslag, der er stillet af SF. Det vedrører Storbæltbroen. Vi er alle meget optaget af det spørgsmål, og det var også baggrunden for, at jeg stillede finansministeren et spørgsmål under mit indlæg, nemlig om han kunne bekræfte, at det først var ved udgangen af august måned, man havde forpasset muligheden for at ændre beslutningen. Jeg er glad for, at finansministeren kunne bekræfte, at sådan lå det, for det betyder, at den problemstilling, SF opererer ud fra, nemlig at det nu er den sidste dag, folketinget har med denne sag at gøre, ikke er ganske korrekt. Jeg nævnte selv i mit indlæg den mulighed, at man fortsatte arbejdet i politisk-økonomisk udvalg og i trafikudvalget med at afklare problemerne. Jeg forstod på finansministeren, at det kan man gøre uden at blive udsat for den påstand, at nu var tidspunktet for at øve indflydelse forpasset.

På den baggrund vil jeg foretrække, hvis man endelig skulle vedtage et dagsordensforslag under debatten her i dag, at man i stedet tog den oplysning fra finansministeren til efterretning, og derfor skal jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget konstaterer, at tidspunktet for en eventuel ændring af beslutningen